

# О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4007

гр. София, 18.05.2022 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,**  
в закрито заседание на 18.05.2022 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Боряна Петкова**

като разгледа дело номер **4311** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото производство е образувано въз основа на Решение №4245/05.05.2022г. по адм. дело №11030/2020г. на Върховния административен съд (ВАС), състав на Трето отделение с което е отменено Решение №4691/24.08.2020г., постановено по адм. дело №11318/2019г. на Административен съд София – град (АССГ) и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на съда при спазване на указанията по тълкуването и прилагането на закона.

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ) и чл.39, ал.1 и ал.2 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) срещу НАЦИОНАЛНАТА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ (НАП), представлявана от изпълнителния директор.

Ищецът Р. В. В. от [населено място], моли съда да постанови решение с което да осъди ответника да му заплати обезщетение в размер на 1000 (хиляда) лева за неимуществени вреди, претърпени в резултат на неизпълнение в достатъчна степен от страна на ответника на задължението по чл.59, ал.1 ЗЗЛД, чл.24 и чл.32 от Общия регламент относно защитата на личните данни (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета (GDPR), заедно със законната лихва върху тази сума, смятано от 15.07.2019г. до окончателното изплащане на вземанията. Претенцията е уточнена с допълнителни молби от 01.11.2019г. и от 11.11.2019г.

От обстоятелствената част на исковата молба се установява, че вредите се претендират от неизпълнение от страна на ответника НАП на задължения, вменени му от правото на Европейския съюз с чл.24 и чл.32 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО.

Съдът констатира, че пред ВАС е образувано адм. дело №1037 по описа за 2021г. по

което с Определение от 14.05.2021г. е отправено преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз (СЕС), на основание чл.267, §3 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) за тълкуване на чл.5, §2, чл.24, чл.32, чл.82, §1 и §3 във връзка със Съображения 74, 85 и 146 от Регламент (ЕС) 2016/679, със следните въпроси: 1) Разпоредбите на чл.24 и чл.32 от Регламент (ЕС) 2016/679 могат ли да се тълкуват в смисъл, че е достатъчно да е осъществено неразрешено разкриване или достъп до лични данни по смисъла на чл.4, т.12 от Регламент (ЕС) 2016/679 от лица, които не са служители в администрацията на администратора на лични данни и не са под негов контрол, за да се приеме, че приложените технически и организационни мерки не са подходящи? 2) Ако отговорът на първия въпрос е отрицателен, какъв следва да е предметът и обхватът на съдебния контрол за законосъобразност при проверка дали приложените от администратора на лични данни технически и организационни мерки по чл.32 от Регламент (ЕС) 2016/679 са подходящи? 3) Ако отговорът на първия въпрос е отрицателен, принципът на отчетност в чл.5, §2 и чл.24 във връзка със Съображение 74 от Регламент (ЕС) 2016/679 могат ли да се тълкуват в смисъл, че в исковото производство по чл.82, §1 от Регламент (ЕС) 2016/679 администраторът на лични данни носи доказателствената тежест относно обстоятелството, че приложените по чл.32 от Регламента технически и организационни мерки са подходящи? Назначаването на съдебна експертиза може ли да се приеме като необходимо и достатъчно доказателствено средство, с което да се установи дали приложените от администратора на лични данни технически и организационни мерки са подходящи в хипотеза като настоящата, в която неразрешеният достъп и разкриване на лични данни е резултат от „хакерска атака“? 4) Нормата на чл.82, §3 от Регламент (ЕС) 2016/679 може ли да се тълкува в смисъл, че неразрешено разкриване или достъп до лични данни по смисъла на чл.4, т.12 от Регламент (ЕС) 2016/679, в случая чрез „хакерска атака“, от лица, които не са служители в администрацията на администратора на лични данни и не са под негов контрол, е събитие, за което администраторът на лични данни по никакъв начин не е отговорен и е основание за освобождаване от отговорност? 5) Нормите на чл.82, §1 и §2 във връзка със Съображения 85 и 146 от преамбюла на Регламент (ЕС) 2016/679 могат ли да се тълкуват в смисъл, че в хипотеза като настоящата на нарушение на сигурността на личните данни, изразяващо се в неразрешен достъп и разпространение на лични данни, осъществено чрез „хакерска атака“, само преживените от субекта на лични данни опасения, притеснения и страх от евентуална, бъдеща злоупотреба с лични данни, без да е установена такава злоупотреба и/или да е настъпила друга вреда за субекта на данните, попадат в широкия смисъл на понятието нематериални вреди и е основание за обезщетение?

По отправеното преюдициално запитване пред съда на Европейския съюз е образувано дело №С-340/2021.

От изложеното следва, че въпросите поставени в преюдициалното запитване са свързани с настоящия казус, включително във връзка със задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени от ВАС със съдебния акт по адм. дело №11030/2020г. Отправеното преюдициално запитване изцяло обхваща хипотезата на търсената в настоящото производство защита, тъй като се претендират вреди от нарушение на правото на ЕС по иска за обезщетение за вреди претърпени в резултат на неизпълнение в достатъчна степен от страна на ответника на задължението по чл.24 и чл.32 от Общия регламент относно защитата на личните данни.

При тези факти настоящият решаващ състав приема, че даденото тълкуване на СЕС по преюдициалното запитване по адм. дело №1037/2021г. на ВАС, следва да бъде съобразено и от настоящия съд при постановяване на съдебното решение. Съгласно изричната разпоредба на чл.633 ГПК решението на Съда на Европейските общности е задължително за всички съдилища и учреждения в Република България, поради което и настоящият състав намира, че следва да бъде изчакано произнасянето на СЕС по въпросите, поставени в преюдициалното запитване.

Така мотивиран и на основание чл.631, ал.1 ГПК, приложим на основание чл.144 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, Второ отделение, 25<sup>-ти</sup> състав,

### ОПРЕДЕЛИ

СПИРА производството по адм. дело №4311/2022г. по описа на Административен съд София - град, Второ отделение, 25<sup>-ти</sup> състав, до постановяване на Решение от Съда на Европейския съюз по дело №С-340/2021, образувано по отправено преюдициално запитване от Върховния административен съд на РБългария по адм. дело №1037/2021г.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд на РБългария, в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ  
Боряна Петкова